

UZASADNIENIE

W dniu 01 września 2015r. /data stempla pocztowego/ do tut. Sądu wpłynął pozew D. K. (1) przeciwko R. G. (1) o zapłatę kwoty 21.500 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, iż w dniu 20 czerwca 2015r. dokonał zakupu pelecarki od pozwanego R. G. (1) za cenę 19.500 zł. Ponadto powód uścił cenę 2.000,00 zł. tytułem kosztów szkolenia, które miało przygotować powoda do korzystania z w/w maszyny. Strony nie zawarły umowy sprzedaży w formie pisemnej, a powód nie otrzymał żadnego potwierdzenia przekazania na jego rzecz łącznej sumy 21.500,00 zł.

W dniu 14 lipca 2015r. pelecarka, pomimo prawidłowego i zgodnego z zasadami przekazanymi podczas szkolenia, użytkowania, uległa zniszczeniu w wyniku wybuchu i nie nadaje się w chwili obecnej do użycia.

W dniu 24 lipca 2015r. powód skierował do powoda pisma, w którym opisano zaistniałą sytuację i przedstawiono stanowisko powoda.

W dniu 3 sierpnia 2015r. do powoda wpłynęło pismo z dnia 30 lipca 2015r. zawierające odpowiedź pozwanego, zaś pismem z dnia 27 sierpnia 2015r. powód odstąpił od umowy sprzedaży zawartej z powodem.

W dacie 22 września 2015r. powód jednoznacznie wskazał, iż roszczenie powoda wynika z tytułu rękojmi za wady fizyczne.

W dacie 22 września 2015r. Sąd Rejonowy w Staszowie wydał nakaz zapłaty w całości uwzględniając powództwo.

W ustawowym terminie pozwany zaskarżył nakaz zapłaty w całości i wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu wskazał, iż po stronie powoda zachodzi brak legitymacji czynnej albowiem umowa została zawarta pomiędzy nim a J. B., ponadto wskazał, iż umowa opierała na kwotę 17.500,00 zł. plus 2.200 zł. otrzymał w dniu, w którym udzielał instruktażu co do warunków prac urzędzenia.

Ponadto wskazał, iż zaprzecza jakoby do zniszczenia urzędzenia doszło na skutek wad urzędzenia

Stanowisko stron nie uległo zmianie do zamknięcia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Na skutek ogłoszenia w intencje D. K. (2) udał się wraz ze swoją partnerką M. B. oraz jej ojcem J. B. do pozwanego R. G. (1) celem zakupu paleciarki. Po wstępnym obejrzeniu, uruchomieniu urzędzenia strony ustaliły cenę na kwotę 19.500 przy czym kwota 2.000,00 zł. plus 200,00 tytułem zwrotu kosztów dojazdu miała być zapłacona po przyjeździe pozwanego na miejsce jej zainstalowania, gdzie D. K. (2) miał być przeszkolony.

R. G. (1) nie prowadzi działalności gospodarczej, zaś urzędzenia w ilości trzech sztuk pozostały mu po wcześniej prowadzonym tartaku. Aktualnie montażem paleciarek zajmuje się głównie hobbistycznie, ewentualnie jako dodatkowe źródło dochodu. Również D. K. (2) na datę nabycia urzędzenia nie prowadził działalności gospodarczej, co do której nosił się dopiero zamiarem rozpoczęcia.

Dowód: zeznania świadka B. G. (1) k. 43, częściowe zeznania R. G. (2) k. 47, częściowe zeznania D. K. (3) k. 46-47, częściowe zeznania M. B. k. 45, częściowe zeznania J. B. k. 46

Okolo tygodnia później tj. 20 czerwca 2015r. ponownie do pozwanego przyjechał D. K. (2) wraz z M. B. gdzie zapłacili umówioną cenę 17.500 zł. oraz odebrali paleciarkę, którą załadowali na samochód użyczony im przez J. B.. W dacie sprzedaży powód miał wiedzę w zakresie braku wyłącznika różnicoprądowego oraz atestów bezpieczeństwa.

Dowód: zeznania świadka B. G. (1) k. 43, częściowe zeznania R. G. (2) k. 47, częściowe zeznania D. K. (3) k. 46-47, częściowe zeznania M. B. k. 45, częściowe zeznania J. B. k. 46.

Po zainstalowaniu urządzenia pozwany udał się na miejsce magazynu, gdzie pokazał D. K. (2) sposób obsługi paleciarki. Zwrócił jednak uwagę na niewłaściwy materiał, nieprawidłowy fundament, gdzie urządzenie nie było właściwie zakotwiczone oraz częsty zanik prądu tj. brak prądu przemysłowego.

Dowód: zeznania świadka B. G. (1) k. 43, zeznania R. G. (2) k. 47.

W dniu 14 lipca 2015r. doszło do awarii paleciarki, która uległa zniszczeniu o czym powód poinformował telefonicznie pozwanego.

/okoliczność bezsporna/

Pozwany zaskoczony awarią polecił przywiezienie urządzenia do siebie celem naprawy na co wstępnie zgodził się D. K. (3). Jednak po kilku dniach J. B. przedzwonił do pozwanego oświadczając, iż nie przewiezie maszyny, którą pozwany ma sam zabrać i oddać pieniądze.

Dowód: częściowe zeznania R. G. (2) k. 47, częściowe zeznania D. K. (1) k. 46-47.

W dniu 24 lipca 2015r. powód wystosował pismo do pozwanego z żądaniem zwrotu ceny nabycia 21.500 zł. w terminie tyg. wskazując, iż urządzenie nie nadaje się do użytkowania, a nawet w przypadku jego naprawienia powód nie widzi możliwości jej dalszego użytkowania.

Dowód: pismo D. K. (1) do R. G. (1) z dnia 24 lipca 2015r. k. 7.

Pismem z dnia 30 lipca 2015r. pozwany podtrzymał stanowisko w zakresie braku podstaw do odstąpienia od umowy.

Dowód: pismo R. G. (1) do D. K. (1) z dnia 30 lipca 2015r. k. 10.

W dniu 19 sierpnia 2016r. D. K. (1) wystosował pismo żądające niezwłocznego i bez nadmiernych niedogodności dla niego wymienił wadliwą paleciarkę zakupioną przez niego na wolną od wad albo wadę usunął oraz dokonał zwrotu ceny szkolenia.

Dowód: pismo D. K. (1) do R. G. (1) z dnia 19 sierpnia 2016r. k. 11.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2015r. D. K. (1) odstąpił od umowy wskazując, iż pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania i wady nie usunął.

Dowód: pismo D. K. (1) do R. G. (1) z dnia 27 sierpnia 2015r. k. 13.

Sąd zważył co następuje.

Powództwo jest bezzasadne.

Co do dokumentów zgromadzonych w sprawie, które stanowi korespondencja pomiędzy stronami, to Sąd uznał ja za w pełni wiarygodne, nie były one negowane przez strony.

Co do pozostałego materiału dowodowego w sprawie Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania żony pozwanego B. G. (1) k. 43, w zakresie jakim wskazywała ona na wysokość otrzymanych przez pozwanego kwoty. Sąd uznał także za wiarygodne zeznania pozwanego za wyjątkiem tej części gdzie wskazywał, iż stroną umowy jest J. B.. Wskazać należy, co podnosił sam pozwany, iż w zasadzie J. B. przyjechał tylko raz, nie on płacił mu umówioną cenę, także w piśmie z dnia 30 lipca 2015r ze swoim stanowiskiem w sprawie zwrócił się do D. K. (1). Nie można wykluczyć, iż takie wrażenie sprawiał J. B. podczas pierwszej wizyty, gdzie występował w charakterze doradcy, udostępnił transport

urządzenia, ze względu na działalność gospodarczą w zakresie ślusarstwa, rzeczywiście powód mógł liczyć się z jego zdaniem. Zadzwoił do pozwanego, iż nie udostępni transportu i żąda zabrania maszyny. Jednak te okoliczności nie mogą wskazywać na fakt, iż to nie D. K. (1) był stroną umowy.

Niewiele wniosły w tym zakresie zeznania świadka M. K., który był jedynie osobą przypadkową w miejscu uzgadniania umowy, mógł usłyszeć pewne zdania wyrwane z kontekstu.

Co zaś zeznań D. K. (1) k. 46-47, zeznań M. B. k. 45, zeznania J. B. k. 46 Sąd uznał je tylko częściowo za wiarygodne. Sąd nie podzielił ich zeznań w zakresie jakim wskazywali, iż za urządzenie zapłacili kwotę 21.500,00 zł. przeczą temu powyższe dowody. Nie dał Sąd także wiary zeznaniom powoda w zakresie jakim przyczyną uszkodzenia paleciarki jest brak wyłącznika. Nie wymaga wiedzy specjalnej fakt, iż brak wyłącznika sam w sobie nie może być powodem uszkodzenia maszyny, a raczej brak właściwej procedury przy jej ponownym rozruchu mógł być przyczyną awarii. Sąd nie dał także wiary jego zeznaniom w zakresie jakim wskazał, iż pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń skoro już podczas rozruchu były zaniki prądu, a powód dowodził inne trociny. Nielogicznym było by przyjęcie, iż materiał przywoził pomimo, iż ten na którym pracowali był dobry.

Istotnym jednak element, który w zasadzie potwierdził powód było to iż od awarii nie był zainteresowany naprawą urządzenia, a w zasadzie już kilka dni po uszkodzeniu paleciarki nastawiony był na zwrot pieniędzy i zabrania pozostałości.

Ta kwestia o czym będzie szerzej poniżej było podstawą zapadłego rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie.

Na wstępie rozważań prawnych należy wskazać, iż w przedmiotowej sprawie powód nie korzysta z ochrony przewidzianej dla konsumenta albowiem definicja konsumenta zawarta w art. 22¹ łączy kryterium podmiotowe i przedmiotowe, wskazując, że za konsumenta może być uważana tylko osoba fizyczna znajdująca się w sytuacji prawnej, polegającej na dokonywaniu czynności cywilnoprawnej, mającej wywołać skutek prawny w jej relacji z przedsiębiorcą, a ta czynność nie może być bezpośrednio związana z prowadzoną działalnością gospodarczą lub zawodową.

Nie wątpliwie pozwany nie był przedsiębiorcą, gdyż nie prowadził we własnym imieniu działalności gospodarczej lub zawodowej.

Zgodnie z przepisem art. 560 kc § 1. Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

§ 2. Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość rzeczy wolnej od wad, rodzaj i znaczenie stwierdzonej wady, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie narażałby kupującego inny sposób zaspokojenia.

§ 3. Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.

§ 4. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

Jak stanowi art. 561kc § 1. Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo usunięcia wady.

§ 2. Sprzedawca jest obowiązany wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad lub usunąć wadę w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności dla kupującego.

§ 3. Sprzedawca może odmówić zadośćuczynienia żądaniu kupującego, jeżeli doprowadzenie do zgodności z umową rzeczy wadliwej w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo w porównaniu z drugim możliwym sposobem doprowadzenia do zgodności z umową wymagałoby nadmiernych kosztów. Jeżeli kupującym jest przedsiębiorca, sprzedawca może odmówić wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady także wtedy, gdy koszty zadośćuczynienia temu obowiązkowi przewyższają cenę rzeczy sprzedanej.

W przedmiotowej sprawie powód złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy, zwrócić należy uwagę, iż podstawą kwestią aby skorzystać z tego prawa jest „istotność wady”. Stosownie do art. 560 § 4 k.c. kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna i to niezależnie od tego, czy przedmiot umowy był już w ramach uprawnień przysługujących kupującemu kiedykolwiek wymieniany czy naprawiany.

Niewątpliwie mając na uwadze, iż przedmiotowe urządzenie wybuchło gdzie jego elementy rozpadły się, bez potrzeby uzyskiwania wiedzy specjalnej biegłego, należało przyjąć, iż wada urządzenia ma charakter istotny.

Zwrócić jednak należy, iż prawo odstąpienia od umowy przez kupującego nie może być realizowane w sytuacji, gdy sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni wadliwą rzecz na rzecz wolną od wad albo wadę usunie.

W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2002 r., II CKN 564/99, OSP 2002, z. 11, poz. 144, z glosą B. G. wyjaśniono, iż „niezwłoczne” usunięcie wady, które tamuje uprawnienie kupującego do odstąpienia od umowy, oznacza naprawę w krótkim czasie. Ramy czasu, w których kontruprawnienie sprzedawcy powinno być zrealizowane, wyznaczają okoliczności konkretnego przypadku.

Podkreślić należy, iż w zasadzie od chwili wystąpienia awarii D. K. (1) nie był zainteresowany wymianą rzeczy, a od razu domagał się zwrotu pieniędzy. Owszem pismem z dnia 19 sierpnia 2016r. gdzie żądał niezwłocznego i bez nadmiernych niedogodności dla niego wymienił wadliwą paleciarkę zakupioną przez niego na wolną od wad albo wadę usunął oraz dokonał zwrotu ceny szkolenia.

Nie wskazał przy tym terminu do usunięcia wady, a co więcej nie spełnił wymogów art. 561² § 1. kc, który stanowi: Kupujący, który wykonuje uprawnienia z tytułu rękojmi, jest obowiązany na koszt sprzedawcy dostarczyć rzecz wadliwą do miejsca oznaczonego w umowie sprzedaży, a gdy takiego miejsca nie określono w umowie - do miejsca, w którym rzecz została wydana kupującemu.

Tym samym to właśnie na powodzie spoczywał ciężar dostarczenia urządzenia do pozwanego, czego nie uczynił pomimo żądania R. G. (1).

Owszem zgodnie z § 2 powołanego przepisu jeżeli ze względu na rodzaj rzeczy lub sposób jej zamontowania dostarczenie rzeczy przez kupującego byłoby nadmiernie utrudnione, kupujący obowiązany jest udostępnić rzecz sprzedawcy w miejscu, w którym rzecz się znajduje to jednak ta okoliczność, a nie wątpliwie ciężar dowodzenia zgodnie z art. 6 kc spoczywał na powodzie nie został w żaden sposób udowodniony. Nie można bowiem pominąć, iż to właśnie strona powoda odebrała paleciarkę od pozwanego, a po awarii jak sam wskazał powód została przez niego zdemontowana i jej w zasadzie części bez większych problemów mogły zostać odesłane na koszt sprzedawcy.

Co więcej wskazać należy, iż pismem z dnia 27 sierpnia 2015r. D. K. (2) odstąpił od umowy wskazując, iż pozwany nie wywiązał się ze zobowiązania i wady nie usunął.

Zdaniem Sądu mając na uwadze powyższe termin ten był stanowczo za krótki. Owszem zarówno w orzecznictwie jak i doktrynie zwraca się uwagę na konieczność elastycznego rozumienia pojęcia „niezwłocznie” jako bez uzasadnionej zwłoki ale zwrócić należy uwagę na uchwałę Sądu Najwyższego Izba Cywilna i Administracyjna z dnia 30 grudnia

1988 r. III CZP 48/88 gdzie wskazano, iż: (...) usunięcie wady w rozumieniu art. 560 § 1 k.c. oznacza naprawę rzeczy w krótkim czasie, zdeterminowanym charakterem wady. Termin ten nie powinien przekraczać dwóch tygodni. W przedmiotowej sprawie zachowanie chociażby tego terminu było by całkowicie uzasadnione i to przy przyjęciu, iż rzecz zostanie przez powoda dostarczona pozwanemu. Nie można bowiem pominąć, iż powód nie rozpoczął jeszcze działalności gospodarczej.

Owszem powód może wskazywać na pismo z dnia 24 lipca 2015r. gdzie powód wystosował pismo do pozwanego z żądaniem zwrotu ceny nabycia 21.500 zł. w terminie tyg. ale temu żądania skutecznie przeciwstawił się pozwany deklarując chęć usunięcia wady.

Jednak właśnie w tym piśmie widać jasne stanowisko D. K. (2), który od początku żąda zwrotu pieniędzy i nie jest zainteresowany naprawą rzeczy.

Już tylko z powyższych przyczyn powództwo należało oddalić.

Ponadto wyjaśnić należy kwestie oddalonego wniosku dowodowego w przedmiocie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego w zakresie powstałej awarii złożonego przez powoda.

Wniosek ten uległ na podstawie art. 207 § 6 kpc oddaleniu jako spóźniony . Zwrócić należy uwagę, iż zarządzeniem 27 października 2015. pełn. powoda został zobowiązany do przedłożenia wszelkich wniosków dowodowych pod rygorem pominięcia, zaś w odpowiedzi na to zobowiązanie pismem z dnia 27 listopada 2015r. nie zawniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego dopiero na rozprawie z dnia 17 marca 2016r. nie wskazując żadnych okoliczności uprawdopodobniających, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowanym było bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności.

Powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2000 r. II CKN 305/00, iż: kwestia ciężaru dowodu co do podstawy wyłączenia odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi wymaga uwzględnienia okoliczności konkretnej sprawy i dlatego nie nadaje się do tworzenia reguł generalnych LEX nr 52594/, w przedmiotowej sprawie Sąd biorąc pod uwagę charakter sprawy uznał, iż ciężar dowodzenia spoczywa na powodzie. Zgodzić się należy z pozwanym, iż prawidłowo działanie paleciarki uzależnione jest od wielu czynników takich jak właściwe podłoże, materiał, prąd.

Pozwany nie miałby możliwości, na chwilę obecną dowieść faktu, nieprawidłowego użytkowania skoro nie był stroną dokonującą zakupu materiału niezbędnego do produkcji paletu, nie mógł posiadać wiedzy w zakresie prądu przemysłowego doprowadzanego do miejsca użytkowania urządzenia.

Co więcej podnieść należy, iż samo dopuszczenie dowodu z opinii biegłego również nie mogło nastąpić albowiem biegły specjalista zastąpiłby stronę w dowodzeniu swojego stanowiska. Bez powyższych danych opinia albo stanowiłaby jedynie stanowisko hipotetyczne albo doprowadziłoby do uzupełniania postępowania dowodowego przez biegłego.

Wyjaśnić należy, iż D. K. (1) podnosił, iż główną przyczyną było brak wyłącznika różnicowoprądowego. O braku tego wyłącznika wiedział w momencie zakupu albowiem maszyna była uruchamiana, zaś pozwany tłumaczył mu kwestie związane z przyłączeniem do prądu. Wywołuje to dla niego ujemne skutki prawne, gdyż miał świadomość, że rzecz zaoferowana do sprzedaży ma wadę, i świadome w takiej sytuacji nabył rzecz wadliwą. Zgodnie z art. 557. § 1 kc Sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.

Podobna sytuacja zachodzi w przypadku braku certyfikatu bezpieczeństwa, którego brak nie przeszkadzał powodowi w chwili zakupu. Tu jednak zwrócić należy dodatkowo na Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 2003 r. III CK 115/02, gdzie wskazano, iż: sama formalna tylko zgodność rzeczy z normą techniczną nie wyłącza jeszcze skuteczności zarzutu istnienia wady fizycznej rzeczy. Natomiast atesty jakości, certyfikaty i inne sformalizowane oznaczenia cech

jakości towaru należy traktować wyłącznie jako zapewnienie, że produkt ma określone właściwości, a nie jako dowód braku wadliwości rzeczy. Wykrycie wady następuje bowiem wówczas, gdy kupujący przekona się, że rzecz nie nadaje się do użytku zgodnie z przeznaczeniem, lub że ma wady obniżające jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony.

O kosztach procesu w pkt. II wyroku orzeczono mając na względzie treść przepisu art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z § 6 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 490) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015, poz. 1804)

(...) R. S.

ZARZĄDZENIE

Odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem przesłać pełn. powoda.